

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014) Tekst: Openbaring 3, 7 - 13 Ochtenddienst

Broeders en zusters,

1. Votum
2. Zegengroet
3. Zingen : Psalm 30 : 1, 2 en 3
4. Lezing van de wet
5. Zingen : Psalm 5 : 1 - 4
6. Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest
7. Schriftlezing : Mattheüs 10 : 1 - 23
8. Zingen : Psalm 56 : 1 en 4
9. Tekst : Openbaring 3 : 7 – 13
10. Zingen : Psalm 5 : 5 - 7
11. Dankzegging en voorbede
12. Slotzang : Psalm 5 : 9 - 10

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Wat een prachtige brief ontvangt deze gemeente van Philadelphia van de Here Christus. Een brief vol complimenten en prachtige beloften. De Here Christus vindt vreugde in deze gemeente. O, ongetwijfeld is deze gemeente ook niet volmaakt geweest. Maar het was wel een gemeente die in zijn doen en laten voor de Here wilde leven. En daarvoor zijn loon ontvangt. Genadeloon wel te verstaan. Want ten diepste verdienen wij niets. Slechts door de dood van de Here Jezus in onze plaats hebben wij een toekomst. Maar tegelijk spreekt de Here in zijn Woord over beloning. Wie goed leeft wil de Here belonen in dit en in het toekomstige leven. Al wil dat niet zeggen dat wij zomaar uit de levensloop van broeders en zusters kunnen afleiden hoe de Here over ze denkt. Deze gemeente van Philadelphia had ook geen zorgeloos bestaan. Deze gemeente kende ook haar moeiten en verdriet. Maar tegelijk wordt ze ook door de Here Jezus geprezen en beloond voor haar trouw.

Ik bedien u deze morgen het Woord van de Here over de brief van de Here Jezus aan de gemeente van Philadelphia.

We letten daarbij:

- 1. op de verschijning van de Here Jezus en de situatie van de gemeente,**
- 2. de vreugde van de Here Jezus over de gemeente,**
- 3. de beloften van de Here Jezus voor de gemeente.**

We zullen dus eerst letten op de verschijning van de Here Jezus en de situatie van de gemeente. Philadelphia was vergeleken met de andere steden waar we tot nu toe mee hebben kennis gemaakt een tamelijk jonge stad. Waarschijnlijk is hij pas in de tweede eeuw voor Christus gesticht. Deze stad lag ten zuidoosten van Sardes. Hij lag aan de voet van een gebergte. Het was in strategisch opzicht een belangrijke stad omdat hij op een kruispunt van handelswegen lag. Hij lag in een gevaarlijk gebied. Een gebied dat zeer geregeld getroffen werd door aardbevingen. Dat er toch veel mensen woonde had te maken met de vruchtbare grond in de omgeving. Deze grond was zeer geschikt voor de wijnbouw. Verder genoot de stad bekendheid vanwege het geneeskrachtige water en de bloeiende industrie. Gezien de grote betekenis van wijnbouw zal het niemand verbazen dat Dionysus, de god van de wijn, werd vereerd. Verder hadden de Griekse

goden Zeus en Artemis een vooraanstaande plaats. Behalve hier in Openbaring 3 lezen we nergens in de Bijbel over de gemeente in Philadelphia. In het oudchristelijke boek Martyrium Polycarpi wordt melding gemaakt van martelaren in Philadelphia.

Johannes krijgt de opdracht van de Here ook aan deze gemeente een brief te schrijven. Net als in de andere brieven stelt de Here Jezus zich weer op een bijzondere manier voor. Aan Philadelphia laat de Here Zich voorstellen als “de Heilige, de Waarachtige, die de sleutel van David heeft, die opent en niemand zal sluiten en die sluit en niemand zal openen. Allereerst presenteert de Here Jezus zich aan deze kleine gemeente dus als de Heilige. Als Hij die boven al het geschapene staat. Als Hij die zonder enige zonde of tekortkoming is. Maar de Here Jezus gaat verder. Door te wijzen op het feit dat Hij de Waarachtige is. Hij is waar, wat Hij zegt is waar, Op Hem en zijn beloften kun je blind vertrouwen. Want Hij is de Waarachtige.

Verder laat de Here Jezus de gemeente weten dat Hij de sleutel van David heeft. Dit is een verwijzing naar Jesaja 22 vers 22. De sleutel van David wijst op de hoogste positie en macht in het koninkrijk van God. Hij bepaalt wie binnen de muren van zijn rijk mag wonen en wie niet. En niemand, maar dan ook niemand anders. Wat de Here Jezus ook heel goed duidelijk maakt door te zeggen dat als Hij opent, niemand zal sluiten en als Hij sluit niemand zal openen. Waarom de Here Jezus zich zo aan deze gemeente presenteert zullen we in het tweede punt zien.

Waarin we letten op de vreugde van de Here Jezus over de gemeente. Dit is de zesde brief van de Here Jezus aan één van de gemeenten. Als we de vijf voorgaande brieven nog eens in onze gedachten nemen en kijken naar de kritiek van de Here Jezus op die gemeenten, dan krijgen we goed beeld vormen van de dingen waar de Here op let. Hij let er op of zijn gemeenten zijn Woord trouw bewaren. Zich verzetten tegen dwaalleer en de personen die dwaalleer verspreiden. Hij let erop of wij ons niet voor zijn Naam schamen. En Hij let erop of wij trouw naar zijn geboden proberen te leven. De strijd aangaan tegen de zonde. En dat alles niet uit een leeg en koud plichtsbesef, maar uit ware liefde tot de Here Christus. In al deze dingen is de gemeente van Philadelphia blijkbaar trouw geweest, want de Here heeft niets anders dan goede woorden over voor deze kleine gemeente. Ook al hebben ze kleine kracht toch hebben zij, om het met de woorden van de Here te zeggen, het Woord van de Here bewaard en de naam van de Here niet verloochend. Dat dit maar lege dienst aan de Here was, blijkt

duidelijk uit vers 10, waar Christus zegt dat zij het bevel bewaard hebben om de Here te blijven verwachten. De broeders en zusters in Philadelphia zien uit naar de komst van hun Bruidegom. Naar Hem die zijn leven voor hun heeft gegeven.

Deze lovende woorden van de Here voor deze gemeente, mogen een troost zijn voor iedere gemeente in deze wereld. De gemeente van Philadelphia is voor de wereld geen bijzondere gemeente. Ze is niet groot. Ze is niet sterk en heeft maar weinig invloed. En blijkbaar is dat dus ook niet nodig om een gemeente te zijn, waar de Here Christus grote vreugde aan beleeft. Waar hebben misschien wel eens de neiging om op te kijken naar die kerken die grote succesverhalen kunnen houden over de groei van de gemeente. Of om op te kijken naar kerken waar van alles wordt georganiseerd. Nu wil ik daar als zodanig niets negatiefs van zeggen. Het is fijn als veel mensen tot geloof in de Here komen. Het is fijn als er in de kerk van alles wordt georganiseerd. Maar het is echt niet het eerste waar de Here naar kijkt. Ook als kleine gemeente of als gemeente die klein is in kracht, kun je een gemeente zijn waar Hij met bijzonder veel vreugde naar kijkt. Door trouw zijn Woord te bewaren, naar zijn geboden te leven, zijn Naam in deze wereld te belijden en dat alles niet als vormdienst, maar als liefdedienst voor de Here Christus. Die gemeente zal de Here prijzen, zoals Hij de gemeente van Philadelphia ook geprezen heeft. De Here toont hier ook dat Hij ten aanzien van zijn kijk op het leven van zijn gemeente niet geplaagd wordt door perfectionisme. Ik vind het heel bevrijdend om te zien, dat de Here volop vreugde kan vinden in deze gemeente. Ook al was zij niet volmaakt. Trouwens, we komen dat nergens tegen in het Woord van de Here. Dat Hij pas vreugde in zijn gemeente kan vinden als er geen enkele zonde meer is. Niet in het Oude en ook niet in het Nieuwe Testament. David was allesbehalve zonder zonden, maar toch heeft de Here veel vreugde in David gehad. Natuurlijk waren er ook momenten dat de Here heel veel moeite met het optreden van David heeft gehad. Maar toch heeft dat er nooit toe geleid dat de Here David liet vallen. Waar kinderen van de Here, waar een gemeente, trouw het Woord van de Here bewaard, trouw zijn geboden bewaart en zich niet schaamt om de naam van Jezus Christus te belijden, in die kinderen, in die gemeente, vindt de Here Christus vreugde. Dat in de tweede plaats.

In de derde plaats zullen we letten op de beloften van de Here Christus voor zijn gemeente. De Here Christus heeft vele beloften voor de broeders en zusters in Philadelphia. Niet alleen voor het leven op de nieuwe aarde, maar ook al voor het leven

in deze bedeling. De eerste belofte van de Here komt al in vers 8. Waar de Here vertelt dat Hij zijn sleutelmacht heeft gebruikt voor deze gemeente. Hij heeft ze een geopende deur voor hun aangezicht gegeven, die niemand kan sluiten. Nu is er verschil van mening tussen diverse commentaren of we deze woorden moeten verbinden aan vers 7 of aan vers 9. In 2 Corintiërs 2 vers 12 spreekt Paulus over een deur die door de Here geopend werd voor de verkondiging van het evangelie. Als je die lijn doortrekt dan zou je kunnen denken dat de Here met deze deur in vers 8, de deur naar het hart van sommige Joden niet. Joden die zich Joden noemen maar het niet zijn. Ik weet misschien nog wel uit de preek over de brief aan de gemeente van Smyrna dat “Jood”, lover van God betekent. Daarom zegt de Here hier van deze mensen dat zij geen echte Joden zijn. Zouden het echte lovers van God zijn, dan zouden ze ook Hem loven en aanbidden. Toch voel ik er het meest voor om deze belofte over een geopende deur te verbinden met vers 7. Waar de Here spreekt over zijn sleutelmacht. Dat als Hij opent niemand kan sluiten. En die woorden weerklinken toch heel duidelijk in vers 8. “Ik heb een geopende deur voor uw aangezicht gegeven, die niemand kan sluiten.” Waarom de Here dat gedaan heeft? Omdat ze ondanks hun kleine kracht het Woord van de Here hebben bewaard en zijn naam niet hebben verloochend. Deze gemeente mag binnengaan in het Koninkrijk der hemelen. De Here heeft de deur voor ze open gezet. Een deur die niemand kan sluiten.

Verder schenkt de Here Christus de gemeente de vreugde dat er uit de synagoge van de satan, uit de synagoge van hen die zeggen God te loven, maar het niet doen, mensen overkomen tot de christelijke gemeente van Philadelphia. Mensen uit het oude volk van God, gaan buigen voor de Here Christus. Zij gaan Hem eindelijk erkennen als de beloofde Messias. Wat een troost en vreugde voor deze kleine bevestiging. Te mogen groeien in aantal en bevestiging te krijgen van hun geloof doordat deze kenners van de God van het Oude Testament in Jezus van Nazareth de beloofde Messias herkennen. Prachtig is ook hoe zij zich daarbij gedragen. Niet uit de hoogte omdat zij toch het oude volk van het verbond zijn. Maar ze komen in alle nederigheid. Onder erkenning van hun ongelijk. Onder erkenning van hun schuld tegenover Christus en zijn gemeente.

Groei van de gemeente door mensen die tot geloof komen is dus het werk van de Here Christus zelf. Hij brengt mensen tot erkenning van hun schuld. Hij doet mensen op hun knieën gaan. Al heeft de Here dit niet buiten de gemeente om gedaan. Doordat zij de

naam van de Here hebben beleden en Hem niet hebben verloochend, hebben deze mensen over de Here gehoord en zijn zij tot geloof gekomen. Nu is het heel simpel om u op te roepen zo ook de naam van de Here te belijden. Natuurlijk hebben we die taak ook. Maar ik wil daar toch mee oppassen. Niet om onder onze taak uit te komen, maar wel omdat een al te simpele oproep bij velen in de gemeente alleen maar tot schuldgevoelens en gevoelens van onmacht leidt. Wat heel begrijpelijk is, omdat nogal wat evangelisatiemethodes nogal gekunsteld zijn en andere heel veel moeite kosten, maar weinig opleveren. Waar is de marktkraam gebleven en de deur tot deur evangelisatie? Ik ben heel dankbaar dat er sinds kort heel fundamentele studie wordt gedaan naar evangelisatie. Waarbij zowel gekeken wordt naar de theologische aspecten als ook studie wordt gedaan naar hoe mensen tot geloof komen. In die zin ben ik bijzonder dankbaar voor het boek dat laatst uitgekomen is: Werkers van het laatste uur, geschreven door Stefan Paas uit de CGK. Maar waar ook ds. Van der Lugt uit onze kerken aan heeft meegewerkt. Ik hoop en bid dat dit boek veel gelezen mag worden en tot eer van de Here en tot opbouw van de gemeenten gebruikt zal worden. Dit even terzijde.

Hoewel de Here Jezus de gemeente van Philadelphia bijzonder lief heeft, toch is het niet zo, dat deze gemeente een zorgeloos leven ontvangt. Een knecht staat niet boven zijn Heer. De gemeente zal te maken krijgen met het uur van verzoeking dat over de wereld zal komen. Op zich dat de tijdsduur van deze verzoeking beperkt zijn, want de Here Jezus spreekt over een uur van verzoeking. Maar de broeders en zusters hoeven niet bang te zijn, want de Here zal ze bewaren in dat uur. Hij zal er Zelf voor zorgen dat ze in al die verdrukking het geloof in de Hem niet verliezen, maar op Hem blijven vertrouwen.

De Here eindigt zijn specifieke boodschap aan de gemeente met een bemoediging. Door te zeggen dat Hij spoedig komt. Dit woord “spoedig” hoeft niet alleen te betekenen dat de Here al heel binnenkort komt, maar kan ook betekenen dat Hij met spoed komt. De Here Jezus treuzelt niet met zijn terugkomst. Hij is druk bezig met alles klaar te maken voor zijn terugkeer. Daar mag deze gemeente zich aan vasthouden. En dat is ook waar de Here ze toe oproept. Houdt vast wat u hebt, opdat niemand uw kroon, uw overwinningskrans wegneemt. (naar de kinderen)

Geheel in de sfeer van de persoonlijke woorden van de Here tot zijn gemeente in Philadelphia sluit Hij nu de brief af. Op een manier die we inmiddels kennen uit de andere brieven. Hij verruimt daarbij zijn blik en richt het Woord tot al zijn gemeenten, ja tot allen die in Hem geloven. De Here heeft Zichzelf gepresenteerd als Hij die de sleutels van Gods Koninkrijk heeft. Verder heeft Hij de gemeente geprezen om zijn standvastigheid en is Hij zijn persoonlijke boodschap aan de gemeente geëindigd met de oproep om standvastig te blijven.

Wie standvastig is, onverzettelijk is tegenover de verleidingen en in het uur van de verzoeking, die ontvangt een plek in de tempel als pilaar, als zuil in de tempel van God. Een zuil die nooit meer uit de tempel zal gaan, maar daar zijn blijvende plaats heeft. Zeker voor mensen die elke dag leven met de dreiging van aardbevingen moet dit beeld zeer aanprekend zijn geweest. Zij leefden altijd met de angst dat wat zij vandaag opgebouwd hadden, morgen weer compleet weggevaagd zou zijn. Maar daar hoeven ze niet bang voor te zijn. Wie overwint ontvangt een blijvende plaats in de tempel van Christus' God. En daar houdt de belofte van de Here Jezus niet op. Christus zal ook de naam van zijn God op deze zuil schrijven en de naam van de stad van zijn God, het nieuwe Jeruzalem. Door de naam van zijn God op de zuil te schrijven, maakt Hij duidelijk dat deze zuil God toebehoort en een eervolle plek in het huis van de Here ontvangt. Dat Hij de naam van het nieuwe Jeruzalem op deze zuil schrijft maakt duidelijk dat deze zuil ook op de nieuwe aarde zijn plaats in het huis van God heeft.

Zo beloont de Here Christus ons als wij op Hem blijven vertrouwen. We ontvangen een blijvende ereplek in het huis van de God van hemel en aarde. In het huis van de Allerhoogste, eeuwige en unieke God. Dat is het vooruitzicht dat de Here ons geeft. Laten wij dan op Hem blijven vertrouwen, zijn Woord bewaren en naar zijn geboden leven. Als gemeente en persoonlijk. Wie een oor heeft, hore wat de Geest tot de gemeenten zegt.

Amen